

Een rondje IJsselmeer gaat nooit vervelen

Tijdens de dijkversterking van de Houtribdijk was de dijk 1,5 jaar lang afgesloten voor fietsverkeer. Mede dankzij de 75-jarige Dirk de Vries uit Wervershoof konden fietsers tussen december 2017 en juni 2019 met een pendelbusje naar de overkant. De Vries trok bij Rijkswaterstaat aan de bel toen hij zijn 'project' in het water zag vallen. Dit jaar maakte hij namelijk zijn duizendste rondje om het

"Ik ben een echte polderjongen, fiets al vanaf mijn twaalfde jaar overal naartoe: naar de Ambachtsschool in Enkhuizen en naar mijn eerste baan in Berkhout, 22 kilometer verderop. Doordat je zo heen en weer gaat, alle dagen, krijg je de smaak vanzelf te pakken. Elk dorp had in die tijd zijn wielerronde en dat sprak me wel aan. Ik zei tegen mijn vader: 'Pap, ik wil ook wielrenner worden.' Hij antwoordde: 'Dan moet je zorgen dat je een fiets krijgt.' Dat was zijn bijdrage aan mijn wielercarrière. Ik heb toen allerlei baantjes gehad totdat ik genoeg gespaard had om een Jabo racefiets te kopen. Ik nam ook meteen een licentie voor de wielerrondes. Ik ging toen het hele land door om wedstrijdje te fietsen. In Mierlo heb ik zelfs nog een keer van Joop Zoetemelk gewonnen.

Op een gegeven moment ging ik trouwen en kwamen er kinderen. Het fietsen werd toen wat minder. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Op mijn 35ste kocht ik weer een toerfiets en maakte tochten van Noorwegen tot de Sierra Nevada. Op mijn 55ste besloot ik het wat rustiger aan te doen met werk, waardoor ik ook meer tijd kreeg om te fietsen. In mei 1999 reed ik een rondje IJsselmeer. Bij de patatkraam onder aan de Houtribdijk kwam ik een keurige heer tegen op een oude damesfiets. Ik vroeg hem waar de reis naartoe

ging, want ik ben nieuwsgierig. Hij antwoordde dat hij bezig was om in 10 jaar tijd 500 keer het IJsselmeer rond te fietsen. 'Op die fiets?', vroeg ik nog. Maar meteen daarna dacht ik: 'Dat is een mooie uitdaging, dat ga ik ook doen.' Zo is het begonnen. De keurige heer bleek Rommert Schippers uit Munnekeburen te zijn. Ik ben hem nog vaak tegen gekomen tijdens het fietsen. Het was een zonderlinge figuur, maar ik kan wel zeggen dat we vrienden werden.

Op 25 augustus 1999 reed ik mijn eerste officiële rondje. Sindsdien houd ik alle gegevens netjes bij in een logboek: ritnummer, datum, het aantal kilometers, hoe lang ik erover deed, de gemiddelde snelheid en bijzonderheden over het weer, eventuele mederijders en andere zaken. Tijdens rondje 284 hing er een dreigende lucht in het oosten. Ik ben nog nooit omgekeerd, dus ook dit keer fietsten mijn maat en ik gewoon door. Toen het echt te bont werd, konden we gelukkig schuilen bij een boerderij vlak bij Lelystad. De familie De Kuiper gaf ons een kop koffie en we werden in de loop der tijd goede vrienden. Sindsdien is deze boerderij mijn eerste stopplaats tijdens een rondje IJsselmeer. De tweede stopplaats is in Lemmer. Eerst ging ik altijd naar café Het Hoekje, maar sinds ze failliet zijn, zit ik bij de bakker. Dat zijn hele aardige mensen; ik mag

besloot ik ermee door te gaan en 1.000 rondjes in 20 jaar te fietsen.

Toen ik in 2017 op Facebook zag dat de Houtribdijk tussen Enkhuizen en Lelystad zou worden afgesloten voor fietsers, was ik direct van de rel. Daar gaat mijn project, dacht ik. Ik heb meteen een mailtje naar Rijkswaterstaat gestuurd om mijn probleem voor te leggen. Eigenlijk had ik geen antwoord verwacht, maar ik werd al snel teruggemailed door de omgevingsmanager Alice van de Werfhorst. Zij vond het een mooi project en beloofde dat ze ervoor zou zorgen dat ik het ging halen. Toen is er dus een pendelbusje geregeld. Je moest 45 minuten van tevoren bellen en dan stond er een busje klaar. De 15 kilometer die ik in het busje zat, haalde ik in met een extra rondje Medemblik. Het moest natuurlijk wel 200 kilometer blijven. Nu is de Afsluitdijk voor drie jaar afgesloten voor fietsers. Daar hebben ze ook een bus, maar die rijdt gewoon op schema, elk uur. Dat stuk is 27 kilometer. Ik haal dat in door een extra lus over Vollenhove, Blokzijl en Kuinre te fietsen.

Ik ben nog nooit met tegenzin opgestapt. Ik heb wel wat geleden hoor, ik ben drie keer in een ambulance beland na een valpartij. Maar het is een soort verslaving, je lichaam vraagt erom. Ik merk tegenwoordig wel dat het wat langer duurt voordat ik weer in topconditie ben na de winterstop. Dat is toch de leeftijd. Maar snelheid is ook niet alles. Ik wil ook graag om me heen kijken. En niet alleen kijken, maar vooral zien, dat is wat anders. Het mooiste vind ik de Afsluitdijk in mei, als alles in bloei staat. Dat is zo prachtig. Het eerste stuk is helemaal geel van het koolzaad. De buitenkant van de dijk is helemaal wit van de zeekool die tussen de stenen bloeit. Verderop staan ook nog margrietten en dovenetels. Slecht weer heeft ook wel wat; lekker tegen de wind in moeren. Het kan akelig waaien op de dijk, maar langs de dijk is het soms erger, omdat de wind dan langs de dijk heen schuurt. Ik vind het toch het mooiste om boven op de dijk te fietsen, want dan heb je aan twee kanten mooi uitzicht.

Dirk houdt al zijn fietstochten bij in een logboek

De oude damesfiets van Rommert Schippers

Ondertussen heb ik er 998 rondjes opzitten. Op 31 augustus staat het 1.000^{ste} rondje gepland en ook nu mag iedereen meerijden. Tot nu toe hebben zich 66 mensen aangemeld. Rijkswaterstaat zorgt ervoor dat er genoeg bussen zijn om iedereen over de Afsluitdijk te vervoeren. Rommert Schippers, mijn inspirator voor dit project, maakt het helaas niet meer mee. Hij overleed in 2015. Als eerbetoon aan hem fiets ik het 999ste rondje op een sukkeldrafje van 20 kilometer per uur. Hij ging namelijk niet zo hard op die oude damesfiets van hem.”

